

Budowa Pałacu Kultury i Nauki w z o r e m dla naszego budownictwa

Naród polski serdecznie wita marynarzy radzieckich

Kwiatami, piosenką i gorącymi owacjami
przyjmują mieszkańcy Warszawy i Wybrzeża
naszych radzieckich przyjaciół

WARSZAWA, 16. 10.
Dnia 16 bm., w godzinach porannych, przybyła do Warszawy delegacja Radzieckiej Marynarki Wojennej z grupy radzieckich okrętów wojennych, przebywających z braterską wizytą w Gdyni. Na czele delegacji stoi kapitan pierwszej rangi — Dymitr K. Jaroszewicz.

Goście radziecy w towarzyszącym zastępie atache wojennego przy ambasadzie ZSRR w Polsce — pułkownika P. D. Gierko i grupy starszych oficerów Wojska Polskiego zwiedzili trasę W-Z, Stare Miasto, osiedle mieszkaniowe na Muranowie, Pałac Kultury i Nauki, Plac Konstytucji oraz Muzeum Wojska Polskiego.

Marynarze, podoficerowie i oficerowie floty bałtyckiej złożyli również hołd na emencie — mauzoleum żołnierzy radzieckich poległych w walkach przeciwko hitlerowskiemu najazdowi.

Na całej trasie przejazdu przez Warszawę autokary wiozące miłych gości wzbudzały żywe zainteresowanie mieszkańców miasta. Wszędzie witano je serdecznymi uśmiechami. Szczególnie gorąco przyjmowała marynarzy radzieckich młodzież i działacze szkolni, gromadząc się na trasie przejazdu i otaczając gości swymi grupami w czasie zwiedzania przez nich stolicy.

Na Starym Mieście, które wywołało duże zainteresowanie marynarzy — skupili się oni wokół składowych zabudowań kamieniczyk studentek architektury Anny Mińskiej i Reginy Wójcikowej. Znajomość została szybko nawiąza-

na i przypieczętowana wspólnymi zdjęciami. Wiele uwagi poświęcili goście budownictwu Starego Miasta, wypytując Aleksandra Starodubowa i innych robotników ZBM-Kam nr 3 o ich pracę i o plany dalszych robót.

Autokary ruszają niebawem dalej. Gdy zatrzymują się o bok Pałacu Kultury i Nauki — marynarze radziecy ze słuszną dumą patrzą na wspaniałe wyniki ofiarnej pracy ich towarzyszy — na wznośzące się coraz wyżej mury wspaniałej budowli. Grupa gości wywołuje ogromne zainteresowanie wśród warszawiaków. Każdy z przechodniów pragnie skierować choć kilka ciepłych słów do przedstawicieli bratniego narodu.

Oto do radzieckiego lejtnanta podchodzi starsza siwa kobieta prowadząca dziecko za rękę. Coś mówi do niego ze wzruszeniem i pokazuje ręką na Pałac. Radziecki oficer kiwa z uśmiechem głową i serdecznie ścisną dłoń kobiety.

Na Placu Konstytucji otaczają marynarzy radzieckich dzieci. Porozumieć się nie jest trudno. Już po chwili Jurek Sawicki z dumą przypina do swej kurtki znaczek Komso-molu. Otrzymał go od jednego z radzieckich przyjaciół — od marynarza — komso-molca.

Marynarze radziecy przyjmowani są wszędzie nadzwyczaj serdecznie. Czy to ekspedientka w kiosku z piśmami, czy sprzedawczyni w sklepach, czy przechodnie — wszyscy mają dla radzieckich przyjaciół miłe uśmiechy i serdeczne słowa.

W Muzeum Wojska Polskiego marynarze z zainteresowaniem oglądali poszczególne sale i ekspozycje, raz po raz znajdując żywe dowody serdecznej więzi łączącej oba narody.

Liczne planzsy, dokumenty i obrazy zgromadzone w muzeum są przedmiotem żywych komentarzy ze strony radzieckich gości. Grupa radzieckich marynarzy dłuższy czas zatrzymuje się przed obrazem, przedstawiającym bitwę pod Grunwaldem.

„To było wielkie zwycięstwo nad Krzyżakami — mówi jeden z oficerów radzieckich do marynarzy. — W bitwie pod Grunwaldem — dodaje — odznaczyli się chlubnie również wojska ruskie!”

Po zwiedzeniu miasta, delegacja rozdzieliła się na trzy grupy, które odwiedziły studentów politechniki oraz załogi Zakładów Im. Kasprzaka i Domu Słowa Polskiego. Marynarzy radzieckich gości także studenci i wykładowcy Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego.

Załogi grupy radzieckich okrętów wojennych, przybyłych z przyjacielską wizytą do Gdyni, gośczone są po bratersku przez naszych marynarzy i oficerów, przez całe społeczeństwo Wybrzeża.

Drugi dzień pobytu załóg okrętów radzieckich, 16 października br., upłynął na spotkaniach z marynarzami polskimi, robotnikami portu i stoczni, młodzieżą oraz na zwiedzaniu zabytków Gdańska.

W godzinach porannych delegacja oficerów i marynarzy radzieckich złożyła wieńce na gdańskim cmentarzu bohaterów Armii Radzieckiej, poległych w walkach o wyzwolenie polskiego Wybrzeża, oraz na placu, wzniesionym przez społeczeństwo Gdańska, pamiątkę ku chwale polskich żołnierzy, którzy padli w bojach o polską ziemię nad Bałtykiem.

Liczne grupy radzieckich marynarzy, podoficerów i oficerów długim szeregiem samochodów wyruszyły na zwiedzanie Gdańska i na spotkania do zakładów produkcyjnych. Zabytkowe, ciche uliczki odbudowującego się gdańskiego Starego Miasta wypełniły się gwarem przybyłych tu marynarzy radzieckich. Ciśnieniem otaczali ich grupy przechodniów, młodzieży i dzieci. Wymieniano mocne uściski rąk i zapewnienia gorącej przyjaźni.

W tym samym czasie radzieckie okręty gościły na swych pokładach polskich marynarzy, robotników zakładów produkcyjnych Gdańska i Gdyni, młodzież i harcerzy.

Nieprzerwanie napływały na pokład krawcówka coraz to nowe grupy. Serdecznie przyjmowani goście polscy z podziwem oglądali wspaniałe nowoczesne wyposażenie jednostki, łączące czystość pokładów, urządzeń i pomieszczenia okrętowe. Żywe zainteresowanie zwiedzających wywoływały warunki życia załóg, którym zapewniono na okrętach radzieckich m. in. doskonałe warunki wypoczynku po służbie, możliwość spędzenia kulturalnie wolnego czasu, rozwijania i doskonalenia wiedzy politycznej i wojskowej.

W czasie wszystkich spotkań ludność z marynarzami znalazła wyraz braterskie uczucia łączące naród polski z narodami Związku Radzieckiego.

Narada korespondencyjna: Ujawniamy nowe rezerwy — wszyscy wykonujemy normy

PRZEWODNICZĄCY
NARADY:
Dzisiaj, prosimy o zabranie głosu tow. Mamosa, dyrektora naczelnego

Centralnego Zarządu Przemysłu Bawełnianego —
Pólnoc.

(Wypowiedź tow. Mamosa zamieszczamy na str. 3).

Powiat skierniewicki-195,2 proc.

Do dnia 14 bm. powiat skierniewicki po raz drugi z kolei zajął pierwsze miejsce w walce o najlepszy wynik dnia. W dniu tym wykonał on dzienny plan w 195,2 proc.

Również dobre wyniki uzyskały powiaty łaski (165,5 proc. dziennej normy), brzeziński (150,2 proc.), rawsko-mazowiecki (140,6 proc.). Ogółem w dniu tym osiem powiatów województwa łódzkiego znacznie przekroczyło wykonanie dziennego planu skupu zboża.

Do powiatów, które nie zrealizowały dziennych zadań, należą: kutnowski, łowicki, łęczycki i sieradzki. Ostatnie miejsce zajął powiat kutnowski z wynikiem 37,4 proc.

Towarzysze z powiatów — kutnowskiego, sieradzkiego, łęczyckiego i łowickiego! Przypomnijcie ujęcie województwa łódzkiego. Musicie wzmocnić swe wysiłki w walce o plan, aby nie hamować dostaw zboża w województwie łódzkim.

DZIŚ 6 STRON

WARSZAWA, 16. 10.

Coraz wyżej, ponad najwyższe gmachy stolicy, pną się stalowe konstrukcje Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina. Realizując swe zobowiązania podjęte dla uczczenia 36 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, radzieccy budowniczowie ofiarują pracą i zapałem przyspieszając termin całkowitego zakończenia montażu konstrukcji gmachu — olbrzyma.

Na budowie Pałacu pracuje, poznając tajniki produkcji, grupa polskich specjalistów z poszczególnych dziedzin budownictwa. Zadaniem ich jest skrzepnie zbieranie cennych doświadczeń pierwszej tego typu budowy w naszym kraju. Doświadczenia te, przenoszone stopniowo do naszego budownictwa, stają się dzwignią nowoczesnej techniki i organizacji pracy.

Jedną z form utrwalania i popularyzacji zdobytych przy budowie Pałacu doświadczeń jest wykonywanie specjalnych filmów, ilustrujących nowoczesne metody pracy, jej organizację itp.

Na teren Pałacu przybywają również nieprzerwanie coraz to nowe wycieczki naszych inżynierów, techników i robotników, zapoznających się bezpośrednio z pracą swych radzieckich towarzyszy. Od rozpoczęcia budowy Pałacu teren budowy zwiedziło już ponad 24 tys. pracowników naszego budownictwa.

Budowa Pałacu Kultury i Nauki im. Stalina jest nie tylko szkołą nowych metod i form pracy, które są uogólnieniem w całym naszym budownictwie, lecz równocześnie i przede wszystkim jest szkołą nowej formy budownictwa — budownictwa wysokościowego.

Auta - sklepy

Tabor handlu obwoźnego spółdzielczości samopomocowej uzbogać się ostatnio o 20 nowych samochodów dostarczonych przez Niemiecką Republikę Demokratyczną. Wnętrza tych samochodów są specjalnie przystosowane do handlu ruchomego.

Auta i sklepy objeżdżają jarmarki, targi, a zwłaszcza gromady, spółdzielnie produkcyjne i PGR, oddalane od spółdzielczych sklepów ruchomych.

NA ZDJĘCIACH: po przyjeździe auta sklepu do wsi Kłuczewo, pow. Pyrzyce (woj. szczecińskie), rozpoczęła się natychmiast sprzedaż odzieży poramantowej po niższych cenach.

CAF — fot. Podołski

Wzmoc walke o jakośc w przemyśle dziewiarskim

W sierpniu i we wrześniu przemysł dziewiarski odniósł swój pierwszy sukces w dziedzinie jakości produkcji, realizując w tym okresie plany jakościowe z nadwyżką.

Fakt ten zawdzięczać należy lepszej pracy wielu załóg zakładów dziewiarskich. Na pierwszym miejscu w walce o jakość wyróżnić należy ZPDZ im. Findera i ZPDZ im. Rychlińskiego. Obydwa te zakłady dają wysoką pod względem jakościowym produkcję, a to dzięki właściwej współpracy pomiędzy personelem technicznym i majsterskim a aparatem kontroli technicznej. Kontrola międzyoperacyjna w toku produkcji przeprowadzana jest tam ściśle i systematycznie. Robotnicy ciągle są instruowani, jak powinni pracować, aby uniknąć braków, dawać artykuły wysokiej jakości.

Znacznie poprawiła się także jakość produkcji w ZPDZ im. Głazewskiego. Wprawdzie załoga nie osiąga jeszcze zaplanowanego wskaźnika, ale z miesiąca na miesiąc wykazuje coraz większą troskę o

te sprawę konsekwentnie podnosi jakość.

Nie wszystkie jednak zakłady mogą się poszczycić osiągnięciami w walce o jakość produkcji. Do tej grupy należy przede wszystkim ZPDZ im. Duracza, gdzie wyraźnie uwidoczniła się brak troski ze strony kierownictwa technicznego o to, by zmniejszyć ilość braków i wyrobów pośledniejszych gatunków. Majstrowie — Rzeźniczak, Rajski, Kwieciński nie dbają o park maszynowy i o powierzone im opiece zespoły, ignorując wszelkie uwagi kontroli technicznej. Nic też dziwnego, że dają produkcję niskiej jakości.

Załoga ZPDZ im. Konopnickiej w jednym miesiącu wykonała plany jakościowe, w drugim zaś nie realizuje ich. Taka sytuacja istnieje już od początku roku. A czy w walce o wykonanie planu jakościowego nie obowiązują również rytmiczność? Kierownictwo ZPDZ im. Konopnickiej winno sprawić tej powściągliwości stanowczo więcej uwagi.

Nie można się również zadowolić tym, że na przestrzeni dwóch minionych miesięcy przemysł dziewiarski uczynił krok naprzód, zaczął realizować i przekraczać plany jakościowe. To przecież dopiero początek, trzeba wywrócić załogi z poprzednich miesięcy. Stąd wniosek, iż w przyszłości w całym naszym budownictwie, a przede wszystkim w tych zakładach, które do tej pory jeszcze pozostają w tyle.

Uwaga Czytelnicy! Już w poniedziałek

zamieścimy pierwsze zadania
II Wielkiego Konkursu
„Głosu Robotniczego”
pt. „Co wiesz o Kraju Rad?”

W 104 rocznicę śmierci
Fryderyka Chopina

W dniu dzisiejszym przypada 104 rocznica śmierci największego polskiego kompozytora — Fryderyka Chopina.

Twórczość Chopina jest wielką, wspaniałą, rewolucyjną, polską i humanistyczną. Twórczość Chopina, to drogowskaz dla naszej dzisiejszej i jutrzejszej sztuki. Walecząc o muzykę realizmu socjalistycznego, uczymy się od Chopina jego pojmowania ludowości w sztuce, bezkompromisowości i wysokiego kunsztu artystycznego.

Polska Ludowa wysoko ceni muzykę Fryderyka Chopina. I dlatego przy każdej okazji przypomina jego życie i twórczość, upamiętnia skarby jego sztuki, które uczą kochać ojczyznę i cały świat.

Na cześć XXXVI rocznicy

Rewolucji Październikowej

Spółdzielcy z Bogumiłowic wzywają do współzawodnictwa

Polsko-chińska umowa o współpracy radiowej

Dnia 15 października podpisana została w Pekinie umowa o współpracy radiowej między Komitetem do Spraw Radiofonii „Polskie Radio” a Zarządem Głównym do Spraw Radiofonii Chińskiej Republiki Ludowej.

Czyn Październikowy rozszerza się z niesłabnącą siłą. Zobowiązania produkcyjne podejmują coraz więcej ludzi pracy miast i wsi.

Spółdzielcy z Bogumiłowic — jako pierwsi w województwie łódzkim — podjęli zobowiązania produkcyjne, wzywając równocześnie pozostałe spółdzielnie do szlachetnego współzawodnictwa.

Z cenną inicjatywą wystąpili również chłopci pracujący z gromady Stawek (gm. Olewin).

— patrz str. 2.

Najpilniejsza sprawa do załatwienia...

Partia nasza i rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej otaczają szczególną troską budownictwo mieszkaniowe. We wszystkich większych ośrodkach przemysłowych rosną nowe domy i osiedla, w których każdego roku dziesiątki tysięcy rodzin robotniczych otrzymują wygodne, nowoczesne mieszkania. Te szczególne troski o sprawy bytowe ludzi pracy najlepiej odzwierciedla budżet naszego państwa na rok 1953, szlusznie nazwany budżetem pokojowego budownictwa. Przecznacza on na ten cel niemal 50 proc. wszystkich wydatków, dzięki czemu do końca bieżącego roku w całym kraju oddanych zostanie do użytku 114 tys. nowych izb mieszkalnych.

Rozbudowa i rekonstrukcja poszczególnych dzielnic Łodzi odbywa się w sposób planowy w oparciu o opracowany na zasadach socjalistycznych plan ogólny przestronnego zagospodarowania miasta. Wyłonili się już w głównych zarysach nowe dzielnice mieszkaniowe — Bałuty, Stare Miasto i Stoki — otoczone parkami i zieleńcami, posiadające wszystkie urządzenia socjalne.

Na budowę i wyposażenie nowych domów w Łodzi rokrocznie przeznaczają się obywateli fundusze. Inwestorzy troszczą się, by mieszkańcom osiedli zapewnić nie tylko piękne i widne mieszkania, lecz również wszelkie wygody. Z planów zabudowania osiedli, z planów rozmieszczenia urządzeń socjalnych, sieci sklepów i placówek kulturalnych przebiega troska o człowieka humanizm, przebiega troska o człowieka pracy, o zapewnienie mu jak najlepszych warunków bytowych.

Niestety, tej głębokiej troski o sprawy bytowe ludności nie widać ani u budowniczych osiedli, tzn. Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego, ani u administracji. Bałuty, Stare Miasto i Stoki są jaskrawym przykładem, jak z winy brakorobów i bezdusznych biurokratów wypacza się dążenie partii i rządu do zapewnienia ludności jak najlepszych warunków mieszkaniowych. Nie wystarczy wybudować domy i wprowadzić do nich lokatorów. Nowym mieszkańcom trzeba zapewnić wygodę, trzeba zainteresować się ich codziennymi sprawami bytowymi. A o tym zupełnie zapomina administracja osiedli. Wiele mieszkańców łódzkiej dzielnicy robotniczej radość z otrzymania nowego mieszkania zastąpiła liczne kłopoty, na jakie narazili się przez brakorobów ZBM, którzy też założyli instalacje wodociągowe, wadliwie wybudowali przewod kominowy lub źle otykowali kasy.

Czyż inaczej, jak tylko karygodną bezdusznością możemy nazwać fakt, że do tej pory w większości bloków na Bałutach nie funkcjonuje instalacja gazowa? Że w wielu

mieszkanich nie dymią się okna i drzwi? Że w większości budynków gospodynie domowe muszą prać i suszyć bieliznę w mieszkaniach, bowiem pralnie są jeszcze nie wykończone? A przecież nie wszystkie nowowbudowane domy posiadają usterek. Jest wiele bloków, setki mieszkań wykonanych solidnie, gdzie lokatorzy mieszkają wygodnie, bez kłopotów. Świadczy to, że brygady ZBM potrafią pracować solidnie, dawać produkcję wysokiej jakości.

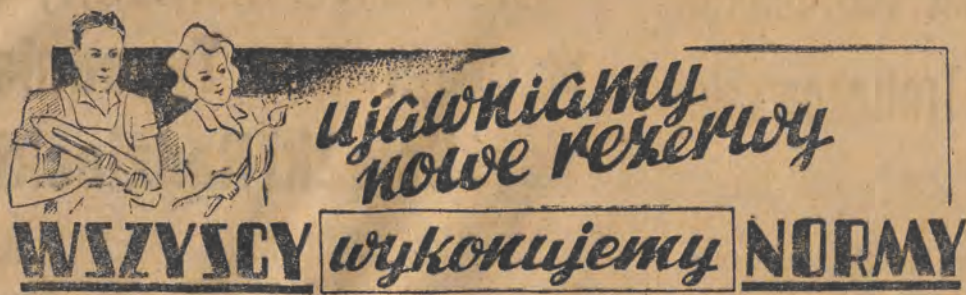
Mamy już październik, a administracje osiedli niewiele poczyniły, by przygotować domy na zime, nie zatroszczyły się o przyspieszenie robót związanych z doprowadzeniem centralnego ogrzewania, o doprowadzenie do porządku piwnic domów, o oświetlenie klatek schodowych i terenu między blokami. W wypadku deszczów mieszkańcy Starego Miasta i Stoków znów będą musieli grzać po kosi w blokach po nie oświetlonym terenie.

O osiedlach robotniczych niejednokrotnie już pisaliśmy na łamach naszej gazety. Domagaliśmy się jak najszybszego usunięcia istniejących braków i usterek. Dyrekcja Budowy Osiedli Robotniczych zwołała w połowie września specjalną konferencję, na której Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego zobowiązało do jak najszybszego usunięcia braków. Do tej pory jednak zobowiązanie to istnieje tylko na papierze. ZBM w dalszym ciągu nie wykazuje zainteresowania bolączkami mieszkańców osiedli i nie kwapi się z organizowaniem odpowiedniej ilości brygad usterkowych.

Stwierdzili to dobitnie korespondenci „Głosu Robotniczego”, którzy odwiedzili osiedla na Starym Mieście i Bałutach. Korespondenci nasi na podstawie własnych obserwacji i przeprowadzonych rozmów z mieszkańcami osiedli stwierdzili, że brygady usterkowe nie przystąpiły jeszcze do pracy. Wyjątek stanowi tu jedna, jedyna brygada zatrudniona na Starym Mieście.

Przeznaczony na usunięcie usterek budowlanych fundusz jednego miliona złotych wykorzystany został zaledwie w połowie. Przy obecnym tempie porządkowania osiedli, grozi zamknięcie kredytów przeznaczonych na ten cel, mimo że w większości bloków istnieje cały szereg drobnych, ale jakże nierzadkich usterek. ZBM zobowiązało się do 20 grudnia br. całkowicie zakończyć naprawianie usterek, ale tempo wykonywanych robót nie daje, niestety, takiej nadziei.

Tęto stanu rzeczy dłużej tolerować nie można. Sprawa ta musi być jak najszybciej zainteresować Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi i Dyrekcję Budowy Osiedli Robotniczych.

Nie zapominać o oddziałach przygotowawczych

Sprawa pełnego wykonywania norm przez wszystkich robotników, to zagadnienie, które musi być przedmiotem stałego zainteresowania kierownictwa technicznych i politycznych wszystkich zakładów oraz centralnego zarządu. Nie może być ani jednej komórki, dla której ilość robotników nie wykonujących norm byłaby rzeczą obcą.

M. Mamos
dyrektor naczelny
CZPB-Północ

przede wszystkim, aby do minimum skrócić postój maszyn na likwidację zrywów, zorganizowanie pomocy sąsiedzkiej przy obciążeniach i likwidacja braków robotniczych, które ciążą na obrzeczności rezerwy, które wykorzystanie pozwoliłoby nam na znaczne podniesienie potencjału produkcyjnego przedsiębiorstwa, a co za tym idzie na poprawę zaopatrzenia w przedzie nie tylko własnych tkanin, ale i innych odbiorców.

Czy można to osiągnąć? Oczywiście, że tak. Trzeba tylko więcej uwagi poświęcić oddziałom przygotowawczym. Trzeba tłumaczyć pracom na wrzecznościach, że przepuszczanie pojedynczych, to marnotrawstwo surowca i pracy. Przecież na obrzecznościach trzeba przyznać do tego, że drobne błędy w niedopięciu usuwali z miejsca.

Niedopięcie musi być wyrabiany do końca. Na szpuli powinno zostać kilkanaście, najwyżej kilkadziesiąt centymetrów niedopięcia, który prządka sama usuwa i oddaje czystą szpulę.

Tak powinno być. A jak jest naprawdę? Nie parę centymetrów, ale dziesiątki metrów niedopięcia pozostawia się często na szpuli. Całe grupy robotnicze zatrudnione są przy jego zrywaniu.

W Zakładach im. Marchlewskiego było na tym odcinku bardzo źle. Ale towarzysze zwrócili na ten fakt uwagę i w ciągu kilku tygodni, ilość odpadków zmniejszona o połowę. Przykład ten nie wymaga komentarza. Rzecz w tym, że trzeba umieć ludzi przekonać, że robią źle i nauczyć ich jak powinni pracować.

Zrozumiałe, że łatwiej jest mówić o rezerwach tkwiących w stojących wrzecznościach i nie dopowiedzieć tego, że w większości wypadków stoją one z winy majstra. Ale wydaje mi się, że trzeba częściej i wyraźniej wskazywać na obowiązki i możliwości naszego aparatu inżynieryjno-technicznego w uruchamianiu istniejących rezerw w oddziałach przygotowawczych.

Bo i cóż z tego, że brygadziści np. z WZPB i Majki zlikwidują postój na „bary” i doprowadzi do tego, że obciążenie nie będzie trwało dłużej niż 4 minuty (jeszcze o wiele za długo), jeżeli później zatrzyma maszynę, bo braknie niedopięcia?

Wnioski: trzeba przede wszystkim wykorzystywać rezerwy tkwiące w oddziałach przygotowawczych. Bez tego bowiem nie osiągniemy spodziewanych rezultatów w przedziałach, nie doprowadzimy do tego, by wszystkie prządki wykonywały normy.

Frontem do oddziałów przygotowawczych — do zadań na najbliższą przyszłość!

— Chcecie wiedzieć, jak jest ze skupem w Michowicach? Proszę bardzo. Ja ten temat znam doskonale.

Nie zaglądamy nawet do sprawozdania, toż, Bąkowski, sekretarz Komitetu Gminnego PZPR w Gluchowie, wyrecytował jednym tchem: „Do dnia 1 października plan skupu zboża wykonany w 55,6 proc., żywność w 48 proc., ziemniaki w 24,7 proc., a należności finansowe za trzy kwartały br. uregulowane w 41,2 proc.”.

— Rzeczywiście — stwierdził — znajomość terenu doskonała. Ale może nam powie, czemu te procenty tak niskie?

Niestety, odpowiedź nie była. Nie pomógł tym razem nawet zagłębienie do danych statystycznych zapisanych w zeszytach.

— Dość dawno już tam nie byłem — wyjaśnił przyczynę milczenia tow. Bąkowski. — Droga trudna — dodał na usprawiedliwienie.

My jednak chcieliśmy wiedzieć, dlaczego w Michowicach nie wykonuje się planu obowiązkowych dostaw. Pojechalismy więc na miejsce.

Michowice znajdują się w odległości 5 km od siedziby KG w Gluchowie. Droga gładka jak stół. Nie wysiadając z samochodu, można ją przebiec na rowerze w ciągu 20 minut, pieszo zaś w niespełna godzinę. A więc, tow. Bąkowski, to naprawdę nie jest daleko! A pomoc KG dla organizacji partyjnej w Michowicach jest bardzo potrzebna.

Fakt, że przez dłuższy okres pracą organizacji partyjnej w Michowicach nikt się nie interesował, doprowadził do tego, że nie spełnia ona swego zadania w gromadzie. Wystarczy przypatrzeć się postawie członków partii w Michowicach w najważniejszej obecnie na wsi akcji skupu zboża. Na 9 członków partii załadował 1 sekretarz podstawowej organizacji partyjnej, tow. Józef Klimke, zrealizował w 100 proc. przypadającą na jego gospodarstwo dostawę zboża. Pozostali członkowie partii nie kwapią się do tego, by wypełnianiem swych powinności.

Czy jest więc możliwe, aby towarzysze ci byli dobrymi agitantami, aby wpływały na bezpartyjnych, małorolnych i średniorolnych chłopów, by mobilizowali ich do wypełniania obywatelskiej powinności? Rzecz jasna, że nie.

I to są źródła słabych wyników skupu pól rolnych w tej gromadzie.

Komitet Gminy w Gluchowie nie analizował postawy członków partii z Michowic w skupie zboża. Sekretarz KG tow. Bąkowski nie znał towarzyszy z tej gromady, był u

ŻYCIE PARTII

Gdy cyfry przesłaniają stan faktyczny

A jak postępował kulaś Fastyn z biedną wielką? Wzmyślnie, chociaż tak rodzinną Wójcikową Jan Wójcik od dziecka służył w Fastynie za parobka. Kiedy Wójcikowie pobrał się Fastyn, aby zapewnić sobie ich pracę, wydzielił im kilkanaście arów lichej ziemi. Dziś Wójcikowie w dalszym ciągu harują w Fastynie, a ta tylko czeka, że obecnie kulaśka ziemię uprawiają także dzieci Wójcików. Bez zapłaty, nie będąc ubezpieczonymi, znoszą oni kulaśkę wżysk.

Organizacja partyjna nie wysłała Wójcików, że w Polsce Ludowej są oni pod opieką prawa, że za pracę należy się im zapłata, pomoc lekarską itp. Nie wysłała im, że do pracy na kulaśkim polu nikt ich nie może zmusić, nie zainteresowała działalnością kulaśką Gminnej Rady Narodowej, nie wykorzystwała jednocześnie przykładu Wójcików do zdemaskowania kulaśkich machinacji Fastyna przed całą gromadą.

Dlatego, że poziom ideologiczny jej członków jest bardzo niski i za ten stan znów ponosi winę Komitet Gminy partii. W roku ubiegłym na skutek braku kontroli i opieki ze strony KG rozpadł się kurs szkolenia partyjnego w gromadzie Michowice. W roku bieżącym kursu takiego w ogóle nie zaplanowano. Sekretarz KG tow. Bąkowski oświadcza, że w Michowicach będzie prowadzony kurs szkolenia ZMP, a nie widzi on potrzeby organizowania w tej samej gromadzie szkolenia ideologicznego członków partii. Stanowisko to jest z gruntu niesłuszne. Tym bardziej jest ono niesłuszne, że w gromadzie Michowice dojrzewa grunt do zbudowania spółdzielni produkcyjnej. Komitet założycielski spółdzielni produkcyjnej istnieje już od 1950 r. Fakt, że dotychczas nie został on przekształcony w gospodarstwo zespołowe — jest wynikiem słabej pracy członków partii.

Aby stan ten zmienić, potrzebna jest systematyczna kontrola i opieka ze strony KG nad organizacją partyjną w Michowicach. I nie tylko w Michowicach. Należy przypuszczać, że KG w Gluchowie wyciągnie właściwe wnioski z przytoczonych wyżej faktów, że doświadczenia te postużą mu do usprawnienia swojej pracy również z innymi podstawowymi organizacjami partyjnymi.

Aby stan ten zmienić, potrzebna jest systematyczna kontrola i opieka ze strony KG nad organizacją partyjną w Michowicach. I nie tylko w Michowicach. Należy przypuszczać, że KG w Gluchowie wyciągnie właściwe wnioski z przytoczonych wyżej faktów, że doświadczenia te postużą mu do usprawnienia swojej pracy również z innymi podstawowymi organizacjami partyjnymi.

Organizacja partyjna nie uczyniła nic, aby zdemaskować kulaśkę, aby odzyskać go od małych i średniorolnych chłopów. A przecież wystarczyłoby przypomnieć pracującym chłopom, kim jest Fastyn. Przypomnieć im kulaśkę Fastyna, który przed 1939 r. grał wale nieposłusznego skrzypce w ówczesnej pracy SL. Za pan brat zył z posterem sanacyjnego sejmiku, Wasilewskim z Gluchowa. Fastyn wywodzi się z tego samego gniazda, które wyhodowało Mikolajczyka — zdradcy narodu polskiego.

Kulaś Fastyn posiada 32 ha urodzajnej gleby. Pracuje u niego cała rodzina Jana Wójcika, a wiele innych rodzin mało i średniorolnych chłopów chodzi do niego na odołek. Choć stodoły w Fastynie wydławane są ziarnem, demonstrowanie nie odstawił on zboża.

Postawa kulaśki nie była bez wpływu na mało i średniorolnych chłopów. We wsi dążyli się słyszeć głosy: — Jeśli bogaczowi Fastynowi uchodzi bezkarnie sabotażownictwo, to i my możemy nie dostarczyć zboża. Gdy zaś Fastynem wreszcie zainteresowały się władze powiatowe, wówczas kulaś dostarczył część zboża, ale wrogiej roboty nie zaniechał.

— Ja musiałem odstawić — mówi on — ale wam, małorolnym, nie nie robią, jeżeli nie dostarczyć ziarna.

Sens tej kulaśkiej agencji jest zupełnie jasny. Chce on, odstawiwszy z obawy przed karą zboże, przeszkodzić w uregulowaniu swych powinności wobec państwa niektórym niewiedzącym pracującym chłopom, a by podważyć sojuszy robotniczo-chłopski i szkodzić socjalistycznemu budownictwu.

Kulaś obawia się izolacji, szuka obrony swego wrogiego stanowiska w nakłanianiu mało i średniorolnych chłopów, aby foni — wbrew swemu interesowi, a w jego interesie — nie odstawiali zboża. Jest to wygodna sytuacja dla niego, gdy nie on się wyróżnia tym, że nie wykonuje dostaw, a jest jednym z wielu.

Organizacja partyjna nie uczyniła nic, aby zdemaskować kulaśkę, aby odzyskać go od małych i średniorolnych chłopów. A przecież wystarczyłoby przypomnieć pracującym chłopom, kim jest Fastyn. Przypomnieć im kulaśkę Fastyna, który przed 1939 r. grał wale nieposłusznego skrzypce w ówczesnej pracy SL. Za pan brat zył z posterem sanacyjnego sejmiku, Wasilewskim z Gluchowa. Fastyn wywodzi się z tego samego gniazda, które wyhodowało Mikolajczyka — zdradcy narodu polskiego.

Organizacja partyjna nie uczyniła nic, aby zdemaskować kulaśkę, aby odzyskać go od małych i średniorolnych chłopów. A przecież wystarczyłoby przypomnieć pracującym chłopom, kim jest Fastyn. Przypomnieć im kulaśkę Fastyna, który przed 1939 r. grał wale nieposłusznego skrzypce w ówczesnej pracy SL. Za pan brat zył z posterem sanacyjnego sejmiku, Wasilewskim z Gluchowa. Fastyn wywodzi się z tego samego gniazda, które wyhodowało Mikolajczyka — zdradcy narodu polskiego.

Publiczna jest tajemnica, iż arcybiskup Wyszyński nie ograniczył się do słów potępienia wobec patriotycznego duchowieństwa. Stosował wobec niego surowe represje. On, który — wbrew porozumieniu z dn. 14 kwietnia 1950 r. — nie zdobył się nigdy na żaden akt potępienia wobec tych księży, co nadawując sukni kapłańskiej i bezczeszczając swe duchowne powołanie włączyli się w bandycki podziemny i dopuszczali czynów haniebnych i przestępstw, on właśnie wyznający najsurowsze środki karzenia tych duchownych, którzy łagali się z całym społeczeństwem polskim we wspólnej dla Ojczyzny pracy. Ks. arcybiskup Wyszyński świadomie starał się wytworzyć i podtrzymać wśród duchowieństwa polskiego atmosferę, w której rodzina i im podobnych. Nic tak bardzo nie świadczy o bankructwie polityki kardynała Wyszyńskiego, o jego izolacji w szeregu samego duchowieństwa, jak to właśnie, że wbrew niemu coraz liczniejsze tego duchowieństwa rzesze stawały na gruncie Frontu Narodowego i żyć zaczynały życiem narodu.

Z dniem każdym pogłębiała się ta przepaść między „przywódcą walki” — jak go nazwał organ kardynała Fringsa — a ogółem wiernych. Bo to przecież przeciwko nim — przeciwko ich interesom i pragnieniom — organizował ową „walkę” kardynał Wyszyński. Właśnie przeciwko milionom katolików, którzy budują domy, szkoły, szpitale, fabryki, buty i kable, i którzy nie chcą, by to wszystko raz jeszcze legło w gruzach.

Złe duchy od wieków straszą po palacach prymasowskich Polski. Objawia się po tych ścianach posępne tradycje magnackich pałaców, co za nie mając sobie nioć i ojczyznę, pychą bezgraniczną uniesieni,

Najwidoczniej kardynał Wyszyński służył ziej i szkodliwej sprawie

(Wg „Trybuny Ludu”)

Czy wiesz, że w Kraju Rad...

Aram Chaczaturian

—wybitny przedstawiciel muzyki radzieckiej

O balenie przez Rewolucję Październikową władzy wyzyskiwaczy i utworzenie Związku Radzieckiego, pierwszego w świecie państwa robotników i chłopów, spowodowało prawdziwy przełom w życiu kulturalnym i artystycznym narodów ZSRR. Wszystkie gałęzie sztuki dzięki opiece władzy radzieckiej rozwijają się wspaniale. Kultura muzyczna dociera do najszerszych rzesz ludzi pracy, którzy przedtem pozbawieni byli możliwości korzystania z dobrodziejstw sztuki. Powstają tysiące amatorskich zespołów chórnych i tanecznych, setki instytucji muzycznych, orkiestr, oper i wszelkiego rodzaju szkół muzycznych. W tych warunkach rozkwita z ogromnym rozmachem bogata twórczość muzyczna kompozytorów radzieckich.

Niezmiennie ważną i charakterystyczną zdobyczą kultury radzieckiej, zasługującą na szczególne podkreślenie, jest rozwijająca się coraz pełniej sztuka nierosyjskich narodów Związku Radzieckiego. Narody Bliskiego i Dalekiego Wschodu oraz liczne ludy północy były w warunkach uciśku carskiego traktowane i eksploatowane na sposób kolonialny. Rodzima spuścizna artystyczna tych narodów była w pogardzie u możnowładców carskiej Rosji, którzy dążyli do utrzymania najszerzej rzesz ludności w ciemności i zacofaniu. Dziś niezmiennie bogata i oryginalna kultura ludowa szeregów narodów radzieckich — Armieńców, Gruzinów, Kazachów, Tatarów i wielu innych rozwija się coraz pełniej — w krajach tych istnieje szeroko zakrojone życie artystyczne i tworzy wielu znakomitych kompozytorów narodowych.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

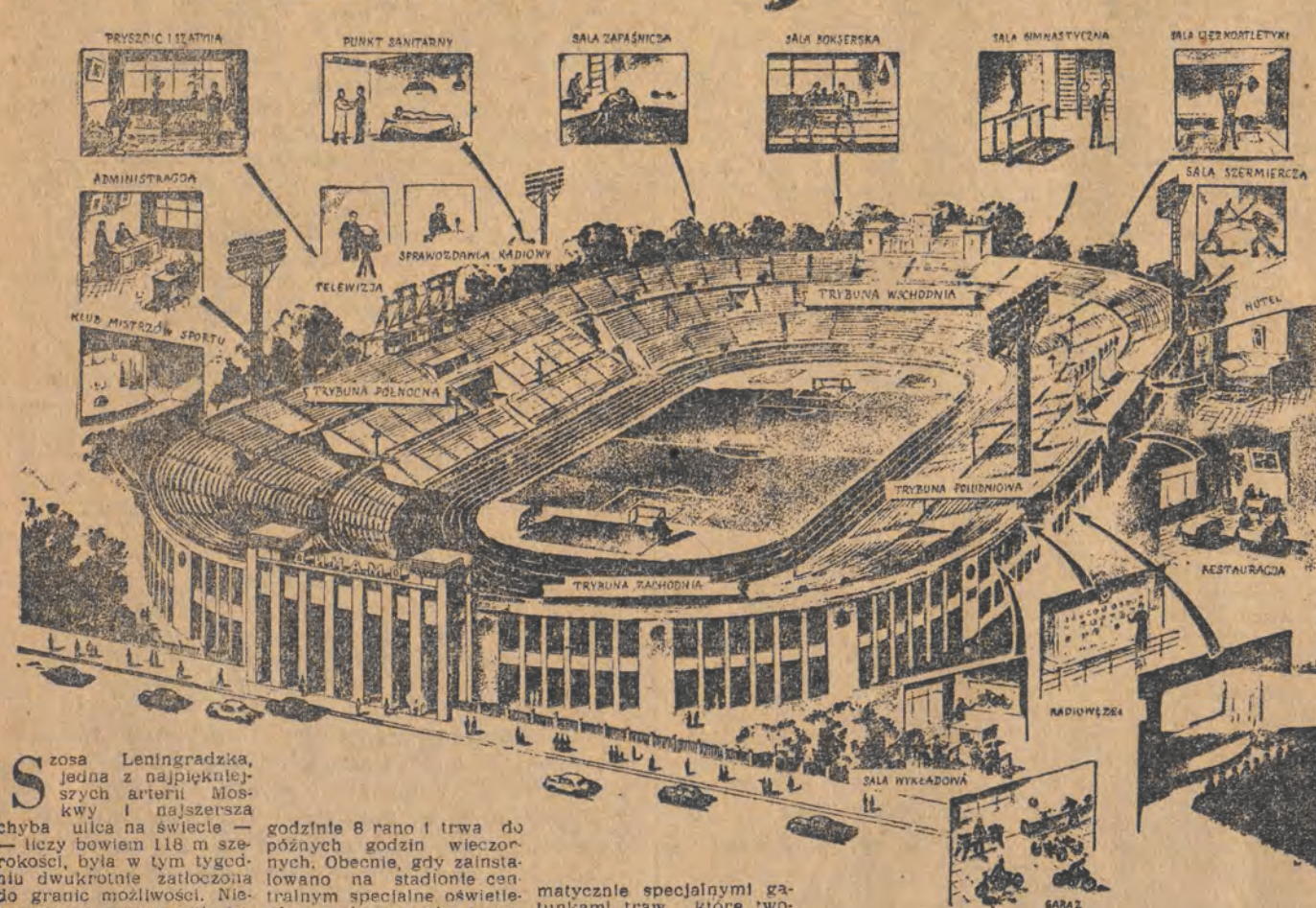
Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznakomitszych kompozytorów radzieckich, ulubiony przez ludność całego Związku Radzieckiego. Aram Chaczaturian, urodzony w roku 1904, swe głębokie wykształcenie muzyczne zawiądza całkowicie władzy radzieckiej. Bogata twórczość Chaczaturiana, oparta o założenia realizmu socjalistycznego, nawiązująca do tradycji ludowej muzyki armieńskiej, dobrze służy idei rozwoju kulturalnego pierwszego w świecie społeczeństwa socjalistycznego. Szeroko zakrojone dzieła Chaczaturiana, jak trzy symfonie, koncerty — fortepianowy i skrzypcowy zdobyły sobie wielki rozgłos na całym świecie. Dzieła Chaczaturiana są bliskie i głęboko zrozumiałe dla najszerzej rzesz narodu polskiego. Społeczeństwo nasze polubiło przede wszystkim tańce Chaczaturiana a więc te utwory, w których najpełniej odzwierciedlony jest żywiołowy temperament narodu armieńskiego. Wielką popularnością u słuchacza polskiego cieszą się liczne fragmenty ze suity tanecznej „Gajane”, symfonia „Lezginka”, „Taniec z szablami”, „Wale”, a nawet „Mazurek”. Utwory te wykonywane są bardzo często przez radę i znajdują się w repertuarze wielu naszych amatorskich zespołów artystycznych. Muzyka Chaczaturiana jest dla nas symbolem wspaniałego rozkwitu kultury i sztuki bratnich narodów ZSRR.

Czołowym przedstawicielem nierosyjskiej twórczości muzycznej jest Aram Chaczaturian, nie tylko najwybitniejszy współczesny kompozytor armieński, ale również i jeden z najznak

SPORTS SPORTS SPORTS

Miasto sportu

Szosa Leninowska, jedna z najpiękniejszych arterii Łódki i najszersza chłwa ulica na świecie — liczy bowiem 118 m szerokości, była w tym tygodniu dwukrotnie zatłoczona do granic możliwości. Nieprzerwanie szły autokarowe i trolejbusowe przewożące tłumy, które wylatywały się do sportu i autokarowe podziemiennicy. Przystanki, jak widać, mogły się wydać dziwne, ale dla miłośników jest powszechnym wyznacznikiem. Długość stadionu wynosi 100 m, szerokość 60 m, a głębokość 40 m. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W ciągu ubiegłego roku stadion Dymno odwiedziło w sumie 3 miliony osób, a w tym roku frekwencja do tej chwili była już wyższa o ponad 500 tysięcy. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów. W tym tygodniu odbyły się tutaj zawody sportowe, które przyciągnęły do Łódki wielu widzów.

Wystawa barwnych reprodukcji arcydzieł Galerii Tretiakowskiej

NA ZDJĘCIU: fragment wystawy w Klubie MPK

17 bm. rozpoczynają się eliminacje dzielnicowe recytatorów

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

W dniach 17, 18 i 19 października odbędą się w Łódzi eliminacje dzielnicowe Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorów. W sobotę 17 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W niedzielę 18 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe. W poniedziałek 19 października, w godzinach 10-12, odbędą się eliminacje w dzielnicach: Śródmieście, Stare Miasto, Nowe Miasto, Wschód, Zachód, Północ i Południe.

Ciekawe imprezy w programie Tygodnia Prasy i Książki Radzieckiej

W czasie zbliżającego się Tygodnia Prasy i Książki Radzieckiej, organizuje serię imprez mających na celu szerokie upowszechnienie literatury Kraju Rad.

W dniach 18-25 bm. „Dom Książki” wraz z Miejskim Ośrodkiem Kultury, urządza centralną wystawę — kiermasz książki radzieckiej w oryginalnej przekładce. Wystawa, która odbędzie się w klubie MPK, przy ul. Moniuszki 4a, otwarta będzie w niedzielę w godz. 11-18, zaś w dni powszednie w godz. 14-20. Zastana tu zgromadzone nowe i poszukiwane wydawnictwa ze wszystkich dziedzin, dla dorosłych, dzieci i młodzieży.

Młodzieżowy Dom Kultury przygotował na Tydzień Książki Radzieckiej wiele atrakcji, m.in. przedstawienie kukielkowe pt. „Zameczek” (w dniu 19 bm.), konkurs piękności czytania utworów radzieckich, odczyty, dyskusje nad książkami, czytanie baśni radzieckich, wyświetlanie filmów, ognisko itp.

W czwartek, w dniu 22 bm. „Dom Książki” zaprasza dorosłych i młodzież na prelekcję literacką Władysława Rybickiego o nowych książkach radzieckich oraz na koncert z udziałem popularnych aktorów — Łódź. Odwiedzający kiermasz — wystawę będą mieli także okazję spróbować szczęścia w loterii książkowej.

Do wspólnych akcji Młodzieżowego Domu Kultury i „Domu Książki” należy również konkurs czytelników dla młodzieży pod hasłem „Książka radziecka, mój przyjaciel”. Konkurs ma za zadanie zapoznać bliżej, za pośrednictwem

książki, naszą młodzież z życiem młodzieży radzieckiej — pionierów i komсомольców. Dorosli i starsza młodzież mogą jeszcze wziąć udział w konkursie „Łódzkiego Expressu Ilustrowanego” i „Domu Książki” pod hasłem „Czy znasz literaturę radziecką”. Zwycięzcom tego konkursu oczekują liczne cenne nagrody, m.in. biblioteczka wypełniona książkami.

W związku z powyższym Zarząd ds. Spraw Paliw: 1. Zwraca uwagę na konieczność palenia w tych dniach, kiedy temperatura zewnętrzna w dniu poprzednim o godzinie 12 wynosiła około plus 10 stop. C lub jest wyższa. Palenie należy rozpocząć o godz. 12 w ciągu 3 kolejnych dni, temperatura zewnętrzna o godz. 12 wynosiła poniżej plus 10 stop. C, a przerywać, o ile temperatura ta o godz. 21 w ciągu kolejnych 2 dni wynosiła powyżej plus 10 stop. C.

2. Wzwa do oszczędności palenia w dniach, kiedy warunki cieplne na to pozwalają. Przy nagłym podniesieniu się temperatury zewnętrznej palenie należy przerywać. 3. Zakaz wydania przez komórkę odpowiedzialną za ogrzewanie urządzeń podziurkowanych, zmierzających do nienależnego ogrzewania hal fabrycznych, biur i pomieszczeń mieszkalnych w dniach, kiedy na to pozwalają warunki atmosferyczne.

4. Zwraca się do rad zakładowych i społecznych komitetów kontroli gospodarki materiałowej paliwami stałymi i gazowymi, o zapewnienie nadzoru społecznego nad gospodarką paliwami stałymi (węgiel i koksem) w celu oszczędności ich zużycia. 5. Zwraca uwagę, że warunkiem wydania ciepła do utrzymania wymaganej temperatury jest uzupełnienie i zabezpieczenie przed stratami ciepła.

W NIEDZIELĘ, 18 BM., o godz. 12 w Muzeum Sztuki przy ul. Wielickiej 36 odbędzie się odczyt dr. W. Ostrowskiego, adiunkta UŁ, pt. „Utopia angielskiej epoki Odrodzenia”.

W MUZEUM „ARCHAICZNYCH” N.Y.M. Pl. Wolności 14, w dniu 18 bm., o godz. 12 odbędzie się odczyt prof. dr. K. Jądzewskiego „Wzrost i rozwój sztuki w Gdanskim w ciągu prac wykopiskowych w r. 1953”.

W DNIU 17 BM., o godz. 18 w lokalu przy ul. Piotrkowskiej 137 odbędzie się narada naukowych i masowego nauczania języka rosyjskiego.

Kronika partyjna

Dzielnica Górna-Łódź dnia 17 października 1953 r. Komitet Dzielnicowy ul. Włocławskiej 4, odbędzie się plenium Komitetu Dzielnicowego.

Dzielnica Górna-Łódź dnia 18 bm., o godz. 9, odbędzie się przy ul. Żeromskiego 108, w świetlicy ZPW im. Bartłomieja, narada agitatorska.

Akademia Medyczna: dnia 18 bm., o godz. 9 w sali Anatomii, odbędzie się przy ul. Narutowicza 60, odbędzie się otwarcie zebrań organizacji PZPR przy Akademii Medycznej.

Uniwersytet Łódzki: dnia 18 bm., o godz. 10, w auli Uniwersyteckiej, odbędzie się otwarcie zebrań podziękowań organizacji partyjnej, poświęcone 60-tyemu rocznicy powstania organizacji w nowym roku akademickim.